

Wat is het verschil

Als je het verschil zou moeten aangeven tussen een kind van God en een mens die zijn troost liever in de wereld zoekt, waar zou je dan in eerste instantie aan denken?

Plezier en vreugde? Dat hoeft niet perse. In de wereld staan vreugde en plezier tenslotte hoog op de lijst van dingen waar je naar moet streven.

Vreugde groeit op het voetbalveld als het juiste team gewonnen heeft, in een gezellig café na ettelijke glazen van het een of andere opzweepende drankje, op vakantie of bij het volgen van de favoriete Tv-serie.

Die vreugde valt natuurlijk nauwelijks te vergelijken met de vreugde die een Christen voelt door de wetenschap dat Jezus de dood heeft overwonnen, maar aan zulke onzichtbare zaken als het eeuwige leven en het sprookje van de vergeving heeft het ongeloof geen boodschap.

Ligt het verschil dan misschien in 'goedheid'? Is een Christen een beter mens dan een niet-gelovige? Zeker niet. Iemand die zijn hart voor het geloof heeft geopend wordt niet opeens een heilige die nooit meer de verkeerde keuzes maakt. Soms denken wij dat stiekem wel, maar helaas stappen we dan al snel de wereld van schijnheiligheid binnen, en daar wordt echt niemand beter van.

Maakt Jezus ons, als Christenen, dan geen betere mensen? Zeker wel. Op het moment dat een mens zijn hart voor het geloof open stelt gaat Jezus aan de slag om onze karakters en harten te slijpen en om te vormen. Dan laat Hij ons zien hoe wij het beste op de smalle weg kunnen blijven, de weg die naar het leven leidt, maar als je denkt dat een ongelovig mens per definitie niet zo goed is als een Christen en geen goede dingen kan doen, sla je de plank toch echt behoorlijk mis.

Het echte teken van een oprecht geloof wordt gevonden in het gebed, in de persoonlijke intieme communicatie met God zelf. Daar ligt het verschil. Christenen bidden. Mensen met een hang naar de wereld bidden niet. Een Christen roept uit naar God en betreft God bij alles wat hij doet, maar een ongelovig mens sluit God buiten en wil met het gebed liever niets te maken hebben.

Gebed, persoonlijk gebed in de binnenkamer van je hart, waar je alleen bent met God en Hem vraagt om Zijn zoeklicht door de verborgen kerkers van je hart te laten schijnen, maakt het geloof echt, geeft richting aan je leven, en wordt de bron van je diepe vreugde.

Zulk gebed helpt je om in tijden van tegenslag en groot verdriet toch te vertrouwen omdat je weet dat God leeft en van je houdt. Gebed is de link die een hulpeloos mens verbindt met de eeuwigheid. Het verschil zit dus niet in de uiterlijke verschijning, maar in de innerlijke mens, waar de onzichtbare God Zijn genezende werk begon op het moment dat wij voor Hem neerknielden en onze harten voor Hem openden.

Als alles waar je op hoopte verdwenen lijkt te zijn, kun je nog steeds rekenen op Jezus. Als alles tegenzit, anderen je verlaten hebben en de golven je dreigen te overweldigen, staat Jezus nog steeds naast je. Als alles verloren lijkt, is Jezus nog steeds je vriend. De wereld heeft dan niets meer om zich aan vast te houden en er rest voor de mens die zich van God heeft afgewend nog slechts één groot, gapend en duister gat... maar niet voor jou. Want op elk gedeelte van de weg, hoe zwaar de reis soms ook lijkt, houdt Jezus je nog steeds stevig vast.